

РЕШЕНИЕ

№ 3465

гр. София, 01.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 24.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **3370** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от ДОПК.

Образувано е по жалба от К. К. Т. срещу решение № ПИ-139/23.03.2020 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без разглеждане жалбата на К. К. Т. срещу разпореждане за присъединяване изх. № 007931/2003/096567/29.09.2015 г., издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП С., и с което е оставена без уважение жалбата на К. К. Т. срещу разпореждане за присъединяване изх. № С160022-105-019111/08.10.2016 г. и разпореждане за присъединяване изх. № 007931/2003/096562/26.01.2015 г., като неоснователна. Претендира се незаконосъобразност на обжалвания административен акт по основания, изложени в жалбата.

Ответникът по спора – директорът на ТД на НАП С. изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт и на посочените в жалбата основания, приема за установени следните обстоятелства по делото:

От събраните по делото доказателства се установява, че срещу К. К. Т. е било образувано изпълнително дело № 22030007931/2003 г. по описа на ТД на НАП С.,

като във връзка с това изпълнително дело е било издадено съобщение за доброволно изпълнение на 19.05.2003 г. на основание чл. 221 от ДОПК изх. № С-7931/19.02003 г., с което лицето е било поканено да заплати задълженията си в размер на 500 лв. От събраните по делото доказателства се установява, че с разпореждане за присъединяване № 007931/2003/096562/26.01.2015 г. на основание чл. 217, ал. 2 от ДОПК са присъединени публични задължения в общ размер на 4749, 18 лв. (главница в размер на 3350, 13 лв., лихви в размер на 1349, 05 лв., нелихвоносно част в размер на 50 лв.). От събраните по делото доказателства се установява, че с разпореждане за присъединяване изх. № 007931/2003/096567/29.09.2015 г. в изпълнителното производство са присъединени и вземания в размер на 20 лв. От събраните по делото доказателства се установява, че с разпореждане за присъединяване изх. № 160022-105-0119111/08.10.2016 г. в изпълнителното производство са присъединени вземания в общ размер на 2727, 72 лв. От събраните по делото доказателства се установява, че с постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С-180022-022-0072171/28.09.2018 г. е наложен заповед върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в ТБ [фирма] за сумата от 8949, 19 лв. От събраните по делото доказателства се установява, че с постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С-180022-022-0072168/28.09.2018 г. е наложен заповед върху моторни превозни средства, собственост на физическото лице. От събраните по делото доказателства се установява, че с разпореждане за частично прекратяване на производство по принудително изпълнение, изх. № С160022-035-0297891/19.08.2016 г. е била отписана като погасена по давност глоба по наказателно постановление, издадено от „ОИТ“ К. в размер на 500 лв. От събраните по делото доказателства се установява, че с разпореждане за частично прекратяване на производство по принудително изпълнение изх. № С18002-035-0173415/12.01.2018 г. са отписани като погасени по давност публични задължения общ размер на 427, 05 лв. От събраните по делото доказателства се установява, че с разпореждане за частично прекратяване на производство по принудително изпълнение, изх. № С190022-035-0049052/11.01.2019 г. съобразно чл. 173, ал. 2 от ДОПК са отписани като погасени по давност публични задължения в размер на 210, 84 лв., с разпореждане за частично прекратяване на производство по принудително изпълнение изх. № С190022-035-0201123/14.01.2019 г. е прекратено производството по изпълнителното дело по отношение на публични задължения в размер на 1627, 76 лв. От събраните по делото доказателства се установява, че с постановление за частична отмяна на наложени обезпечителни мерки изх. № С190022-193-0000012/14.01.2019 г. е отменен частично заповед наложен с постановление за налагане на обезпечителни мерки № С18-0022-022-0072171/28.09.2018 г. и заповедно съобщение изх. № С180022-003-0166257/28.09.2018 г. за сумата в размер на 1627, 76 лв., като заповедта остава в сила за сумата от 7321, 43 лв. От събраните по делото доказателства се установява, че на 16 март 2020 г. лицето е подало молба до публичния изпълнител за погасяване по давност на задълженията по изпълнителното дело поради изтекла погасителна давност. Издадено е разпореждане изх. № С200022-137-0002583/19.03.2020 г., с което е постановен отказ за прекратяване на събирането на вземания поради изтекла погасителна давност в размер на 7886, 07 лв. При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е решението на директора на ТД на НАП С., като съгласно чл. 268, ал. 1 от ДОПК на обжалване в настоящото производство подлежи решението на решаващия административен орган.

Оплакванията за незаконосъобразност на решението на решаващия административен орган се определят като неоснователни от настоящата инстанция.

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е решение № ПИ-139/23.03.2020 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без разглеждане жалбата на К. К. Т. срещу разпореждане за присъединяване, изх. № 007931/2003/096567/29.09.2015 г., издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП С., без разглеждане, както и с което е оставена без уважение жалбата на К. К. Т. срещу разпореждане за присъединяване изх. № С160022-105-0119111/08.10.2016 г. и срещу разпореждане за присъединяване изх. № 007931/2003/096562/26.01.2015 г. Оплакванията, съдържащи се в жалбата са обосновани с обстоятелството, че посочените в тези разпореждания публични задължения на физическото лице са погасени по давност. Оплаквания, свързани с обстоятелството, че посочените публични задължения не са дължими, не се съдържат в жалбата. При съобразяване на събраните по делото доказателства установява несъмнената правилност на обжалваното решение. С разпореждане за присъединяване изх. № 007931/2003/096567/29.09.2015 г., издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП С. в изпълнителното производство е присъединено вземане в размер на 20 лв., представляващо глоба по фиш, съставен от главна дирекция „Охранителна полиция“ Б.. От събраните по делото доказателства се установява, че с разпореждане изх. № С190022-035-0201123/14.01.2019 г., издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП С. е било прекратено производството по изпълнително дело № 22030007931/2003 в частта на посочени вземания по посочени изпълнителни титули, като в т. 10 е посочено именно публичното вземане в размер на 20 лв. представляващо глоба по фиш, съставен от главна дирекция „Охранителна полиция“ Б.. Прекратяването на производството несъмнено има значението на недължимост на посоченото публично вземане, обстоятелство, което изрично е отразено и на стр. 4 от обжалваното решение, в което изрично е посочено, че това задължение е погасено по давност. При съобразяването на посочените обстоятелства, правилно решаващият административен орган е определил подадената жалба като недопустима в тази част. Правният интерес е необходима и задължителна предпоставка за подаването на жалба, като същият представлява абсолютна процесуална предпоставка за обжалване на административния акт. Интересът от обжалване е задължително условие за осъществяването на административното производство. При съобразяването на това обстоятелство, действително жалбоподателят няма правен интерес от обжалването на това разпореждане, поради което обжалваното решение е законосъобразно в тази негова част. Решението е законосъобразно и в частта му, с което жалбата е определена като неоснователна срещу разпореждане за присъединяване изх. № С160022-105-0119111/08.10.2016 г. и срещу разпореждане за присъединяване изх. № 007931/2003/096562/26.01.2015 г. От съдържанието на разпореждане за присъединяване изх. № С160022-105-0119111/08.10.2016 г. се установява, че със същото в изпълнителното производство са присъединени вземания, произтичащи от данъчна декларация по ЗДДФЛ за периода 03.05.2011 г. – 30.10.2012 г., декларации образец 6 за периода 01.10.2014 г. – 31.12.2014 г., декларация образец 6 за периода

01.01.2014 г. – 31.12.2014 г., декларация образец 6 за периода 01.01.2015 г. – 31.12.2015 г., декларация образец 6 за периода 03.05.2011 г. – 30.10.2012 г., декларация образец 6 за периода 01.01.2015 г. – 31.12.2015 г., декларация образец 6 за периода 01.01.2014 г. – 31.12.2014 г. От събраните по делото доказателства се установява, че с разпореждане за присъединяване изх. № 007931/2003/096562/26.01.2015 г. в изпълнителното производство, образувано срещу жалбоподателя са присъединени вземания, произтичащи от изпълнителни основания, посочени изрично в разпореждането за периодите 01.01.2013 г. – 31.12.2013 г., 26.02.2013 г. – 31.12.2013 г., 26.09.2013 г. – 31.12.2013 г., 01.01.2012 г. – 31.12.2012 г., 26.03.2013 г. – 31.12.2013 г., 26.10.2013 г. – 31.12.2013 г., 26.04.2013 г. – 31.12.2013 г., 27.08.2013 г. – 31.12.2013 г., 28.5.2013 г. – 31.12.2013 г., 26.06.2013 г. – 31.12.2013 г., 26.07.2013 г. – 31.12.2013 г. Действително, с посоченото разпореждане са присъединени и публични вземания на физическото лице за периодите 17.04.2007 г. – 31.12.2008 г., 01.01.2009 г. – 30.10.2012 г., 08.05.2008 г. – 31.12.2008 г., 03.05.2012 г. – 30.10.2012 г., 01.01.2011 г. – 31.12.2011 г., 03.05.2011 г. – 30.10.2012 г., но от събраните по делото доказателства се установява, че принудителното изпълнение по тези вземания е било прекратено с разпореждане за частично прекратяване на производство по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от ДОПК, изх. № С190022-035-0049052/11.01.2019 г., с разпореждане за частично прекратяване на производство по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от ДОПК изх. № С190022-035-0201123/14.01.2019 г., както и с разпореждане изх. № С200022-137-0002583/19.03.2020 г. (с което са прекратени поради изтекла погасителна давност вземанията, посочени в това разпореждане за периодите 01.01.2014 г. – 31.12.2014 г., 01.01.2013 г. – 31.12.2013 г., 01.01.2012 г. – 31.12.2012 г., 01.01.2015 г. – 31.12.2015 г.). Съгласно чл. 171, ал. 1 от ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. В процесния случай такъв по-кратък срок не е предвиден, поради което се обосновава приложимостта на чл. 171, ал. 1 от ДОПК. В процесния случай, от събраните по делото доказателства се установява, че в рамките на този 5-годишен давностен срок са били предприети действия за събиране на публичните задължения, което от своя страна е породило предпоставката на спирането на започналите да текат давностни срокове. Това е обстоятелство, което е обусловило неприложимостта на чл. 171, ал. 1 от ДОПК и съответно обуславя приложимостта на чл. 171, ал. 2 от ДОПК. Постановлението за налагане на обезпечителни мерки, обаче несъмнено представлява действие по спиране на давността съобразно чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК. Настоящата съдебна инстанция съобразява обстоятелството, че това е действие, което съобразно посочената разпоредба представлява спиране на давността. Тази съдебна инстанция съобразява обстоятелството, че в подадената жалба не е съобразено и съдържанието на разпорежданията, посочени по-горе, с което е прекратено събирането на част от публичните задължения като погасени по давност. От събраните по делото доказателства не се установява обжалването на разпореждане изх. № С200022-137-0002583/19.03.2020 г., с което е постановен отказ за прекратяване на събирането на вземания поради изтекла погасителна давност в размер на 7886, 07 лв. Обжалваното решение е издадено от компетентен орган - от директора на ТД на НАП С. – териториалният директор на ТД на НАП С. е орган по приходите съобразно чл. 7,

ал. 1, т. 2 от Закона за Националната агенция за приходите. Териториалният директор съгласно чл. 11, ал. 2, т. 1 издава предвидените в ДОПК актове.

В съответствие с изложеното, обжалваното решение следва да се остави в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

Искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е направено от страна на ответника по спора, което с оглед изхода на спора съдът намира за основателно. На основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК, вр. чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от Висшия съдебен съвет, в полза на Националната агенция за приходите следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лв.

В съответствие с направените фактически и правни изводи съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на К. К. Т. срещу решение № ПИ-139/23.03.2020 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без разглеждане жалбата на К. К. Т. срещу разпореждане за присъединяване изх. № 007931/2003/096567/29.09.2015 г., издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП С., и с което е оставена без уважение жалбата на К. К. Т. срещу разпореждане за присъединяване изх. № С160022-105-019111/08.10.2016 г. и разпореждане за присъединяване изх. № 007931/2003/096562/26.01.2015 г., като неоснователна.

ОСЪЖДА К. К. К. да заплати в полза на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лв.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: